

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 95/2023 van 9 juni 2023

Betreft: Advies m.b.t. een voorontwerp van wet *betreffende het garantiefonds voor financiële diensten (CO-A-2023-169)*

Originele versie

Het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna de "Autoriteit"), aanwezig: mevrouw Cédrine Morlière, mevrouw Nathalie Raghenon en mevrouw Griet Verhenneman en de heren Bart Preneel en Gert Vermeulen;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, inzonderheid op artikelen 23 en 26 (hierna: WOG);

Gelet op artikel 25, lid 3 WOG volgens hetwelk de beslissingen van het Kenniscentrum bij meerderheid van stemmen worden aangenomen;

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna: AVG);

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna: WVG);

Gelet op het verzoek om advies van de heer Vincent Van Peteghem, Vice-Eersteminister en Minister van Financiën, belast met de Coördinatie van de fraudebestrijding en de Nationale Loterij, (hierna: de aanvrager) ontvangen op 24/04/2023;

Brengt op 9 juni 2023 het volgend advies uit:

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Op 24/04/2023 verzocht de aanvrager het advies van de Autoriteit met betrekking tot de artikelen 54 – 56 dewelke betrekking hebben op Afdeling 4 van Hoofdstuk 5 van het voorontwerp van wet *betreffende het garantiefonds voor financiële diensten* (hierna: het ontwerp).
2. Overeenkomstig de Memorie van toelichting is het doel van het ontwerp de modernisering en de vereenvoudiging van het huidig kader van de wetgeving inzake de bescherming van deposito's en de bescherming van de beleggers om de getrouwe en correcte omzetting van Richtlijn 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 *inzake depositogarantiestelsels* (hierna: richtlijn 2014/49) te waarborgen.
3. Het koninklijk besluit van 14 november 2008 *tot uitvoering van de crisismaatregelen voorzien in de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België, voor wat betreft de oprichting van het Garantiefonds voor financiële diensten* (hierna: het koninklijk besluit van 14 november 2008), dat werd genomen met het oog op de toestand van de financiële markten, om maatregelen te nemen die tot doel hebben het vertrouwen in het financieel systeem te vrijwaren en in het bijzonder de bescherming van de deposanten te versterken, werd veelvuldig gewijzigd, onder meer om het geboden beschermingsniveau aan te passen in overeenstemming met de Europese regelgeving ter zake. Daarnaast werden er naar aanleiding van de twee wetten van 25 oktober 2016¹ steeds meer opdrachten toegekend aan het Garantiefonds voor financiële diensten (hierna: het Garantiefonds). Gelet aldus op de talrijke wijzigingen die de afgelopen jaren werden aangebracht aan het voormelde koninklijke besluit van 14 november 2008, leek het omwille van de coherentie en de leesbaarheid gepast het volledig te vervangen.
4. Desalniettemin neemt het ontwerp een aanzienlijk deel van de bepalingen van het koninklijk besluit van 14 november 2008 over, met enkele kleine wijzigingen en correcties van technische aard. Het is binnen deze context dat ervoor werd geopteerd om de onderliggende regelgeving in overeenstemming te brengen met de bepalingen van de AVG voor de persoonsgegevens die volgens de verschillende beschermingsregelingen worden verwerkt.

¹ Te weten: de wet van 25 oktober 2016 *op het statuut van en het toezicht op beursvennootschappen en houdende diverse bepalingen*, enerzijds, en de wet van 25 oktober 2016 *betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies*, anderzijds.

II. ONDERZOEK TEN GRONDE

a. Rechtsgrond

5. De Autoriteit wijst erop dat elke verwerking van persoonsgegevens een inmenging vormt in het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer, dat is vastgelegd in artikel 8 EVRM en in artikel 22 van de Grondwet. Dit recht is echter niet absoluut. De artikelen 8 EVRM en 22 van de Grondwet sluiten overheidsinmenging in het recht op bescherming van het privéleven (waar ook persoonsgegevens deel van uitmaken) niet uit, maar vereisen dat zij wordt toegestaan door een voldoende precieze wettelijke bepaling; dat zij beantwoordt aan een algemeen maatschappelijk belang en dat zij evenredig is met de daarmee nagestreefde wettige doelstelling². Elke norm die de verwerking van persoonsgegevens regelt (en die van nature een inmenging vormt in het recht op bescherming van persoonsgegevens) moet niet alleen noodzakelijk en evenredig zijn, maar ook voldoen aan de eisen van voorspelbaarheid en nauwkeurigheid, zodat de betrokkenen, over wie gegevens worden verwerkt, een duidelijk beeld krijgen van de verwerking van hun gegevens.

6. De verwerking van persoonsgegevens die noodzakelijk is voor de vervulling van een wettelijke verplichting³ of voor de uitoefening van een opdracht van algemeen belang of in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag die aan verwerkingsverantwoordelijke is toevertrouwd⁴, moet overeenkomstig artikel 6.3 AVG, gelezen in het licht van overweging 41 van de AVG, worden geregeld door duidelijke en nauwkeurige regelgeving, waarvan de toepassing voor de betrokkenen voorzienbaar moet zijn. Bovendien is het volgens artikel 22 van de Grondwet noodzakelijk dat de "wezenlijke elementen" van de gegevensverwerking door middel van een formele wettelijke norm worden vastgesteld. Het gaat hierbij minstens om:
 - het (de) precieze en concrete doeleinde(n) van de gegevensverwerkingen;
 - de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke(n) (tenzij dit duidelijk is).

7. Voor zover de met de overheidsinmenging gepaard gaande verwerkingen van persoonsgegevens een belangrijke inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen vertegenwoordigen, omvat de wettelijke bepaling terzake tevens volgende (aanvullende) essentiële elementen:
 - de (categorieën van) verwerkte persoonsgegevens die ter zake dienend en niet overmatig zijn;
 - de (categorieën van) betrokkenen wiens persoonsgegevens worden verwerkt;

² Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Zie bv. GwH, Arrest van 4 april 2019, nr. 49/2019 ("*Zij sluiten een overheidsinmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven niet uit, maar vereisen dat zij wordt toegestaan door een voldoende precieze wettelijke bepaling, dat zij beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke behoefte in een democratische samenleving en dat zij evenredig is met de daarmee nagestreefde wettige doelstelling*").

³ Art. 6.1.c) van de AVG

⁴ Art. 6.1.e) van de AVG.

- de (categorieën van) bestemmingen van de persoonsgegevens, evenals de omstandigheden waarin en de redenen waarom de gegevens worden verstrekt;
 - de maximale bewaartermijn van de geregistreerde persoonsgegevens.
 - de eventuele beperking van de verplichtingen en/of rechten vermeld in de artikelen 5, 12 tot 22 en 34 AVG.
8. Gelet op de aard en de omvang van de onderhavige gegevensverwerkingen, te weten de grootschalige inzameling en verwerking van onder meer financiële gegevens en het Rijksregisternummer, of een gelijkwaardig uniek identificatienummer, is er zonder meer sprake van een belangrijke inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen, hetgeen aldus impliceert dat ook de aanvullende essentiële elementen in een formele wettelijke norm moeten worden opgenomen.

b. Doeleinde

9. Krachtens artikel 5.1.b) AVG kan de verwerking van persoonsgegevens enkel uitgevoerd worden voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden.
10. Ter zake bepaalt artikel 54, §1, van het ontwerp: *"Het Garantiefonds draagt zorg voor de geheimhouding en de bescherming, overeenkomstig de AVG en de wet van 30 juli 2018, van de persoonsgegevens in het kader van zijn opdrachten bedoeld in artikel 4, § 1".* Het geïmplementeerde artikel 4, §1, van het ontwerp bepaalt op zijn beurt: *"Binnen de Algemene Administratie van de Thesaurie van de Federale Overheidsdienst Financiën wordt een afzonderlijke dienst opgericht met de naam "Garantiefonds voor financiële diensten", hierna genoemd "Garantiefonds", die onder het gezag van de minister van Financiën staat.*

Het Garantiefonds heeft tot opdracht het beheer van:

- 1° een depositobeschermingsregeling overeenkomstig artikel 380 van de Bankwet;*
- 2° Het onderdeel "geldmiddelen" van de beleggersbeschermingsregeling overeenkomstig de artikelen 96 en 98, tweede lid van de wet van 25 oktober 2016 en Boek VIII van de wet van 20 juli 2022;*
- 3° een beschermingsregeling voor levensverzekeringen als bedoeld in artikel 62 van de wet van 13 maart 2016."*

In de Memorie van toelichting wordt verduidelijkt dat deze opdrachten, en de verwerkingen in dat verband, worden gestoeld op artikel 6.1.e) AVG, aangezien zowel de bescherming van de consument als de stabiliteit van het financieel stelsel worden beoogd.

11. De concrete doeleinden van de gegevensverwerkingen worden nader gepreciseerd in artikel 54, §4, van het ontwerp, dat luidt: *"Het Garantiefonds verwerkt deze persoonsgegevens uitsluitend met het oog op:*

1° de terugbetalingen bedoeld in de artikelen 8⁵, 33⁶ en 45⁷;

2° de uitvoering van de tests zoals bedoeld in artikel 380, vijfde lid, van de Bankwet⁸;

3° de samenwerking bedoeld in de artikelen 28, 29⁹ en 40¹⁰. In dat geval kan het Garantiefonds de persoonsgegevens uitwisselen met de betrokken autoriteiten."

12. In het licht van de wettelijke opdrachten toegekend aan het Garantiefonds, en de samenwerkingsverplichtingen uit hoofde van richtlijn 2014/49, is de Autoriteit van oordeel dat deze doeleinden welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd zijn.

c. Verwerkingsverantwoordelijke

13. Overeenkomstig artikel 4.7) AVG is de verwerkingsverantwoordelijke elke natuurlijke of rechtspersoon, overheidsinstantie, dienst of ander orgaan die/dat, alleen of samen met anderen, het doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt; wanneer de doelstellingen van en de middelen voor deze verwerking in het Unierecht of het lidstatelijke recht worden vastgesteld, kan daarin worden bepaald wie de verwerkingsverantwoordelijke is of volgens welke criteria deze wordt aangewezen. Volledigheidshalve brengt de Autoriteit in herinnering dat de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke passend moet zijn in het licht van de feitelijke omstandigheden.

14. In artikel 54, §3, van het ontwerp wordt de FOD Financiën, waarbinnen het Garantiefonds is opgericht, aangeduid als verwerkingsverantwoordelijke. De Autoriteit neemt er akte van. Dit doet evenwel geen afbreuk aan de verantwoordingsplicht overeenkomstig artikel 5.2 AVG in hoofde van de leden van het Garantiefonds wanneer zij voor de nakoming van de verplichtingen opgelegd door het ontwerp gegevens overmaken aan het Garantiefonds.¹¹

⁵ De terugbetalingen in geval van onbeschikbaarheid van de deposito's in toepassing van de depositobeschermingsregeling (Hoofdstuk 2 van het ontwerp).

⁶ De terugbetalingen van de gedekte geldmiddelen in toepassing van de beleggersbeschermingsregeling (Hoofdstuk 3 van het ontwerp).

⁷ De terugbetalingen van de beschermde levensverzekeringscontracten in toepassing van de beschermingsregeling voor levensverzekeringen (Hoofdstuk 4 van het ontwerp).

⁸ Het betreft de tests op de depositobeschermingsregeling die ten minste om de drie jaar door het Garantiefonds moeten worden uitgevoerd (zogenaamde 'stresstests').

⁹ De artikelen 28 en 29 van het ontwerp hebben betrekking op de verplichte samenwerking in het kader van de depositobeschermingsregeling.

¹⁰ Artikel 40 van het ontwerp voorziet in de mogelijk tot samenwerking tussen het Garantiefonds en andere beleggersbeschermingsstelsels voor wat betreft de behandeling van de terugbetalingsaanvragen.

¹¹ De leden van het Garantiefonds (de (financiële) instellingen en vennootschappen in de zin van de artikelen 6, 31 en 43 van het ontwerp) blijven immers verantwoordelijk voor de verwerking van persoonsgegevens van hun cliënten, met inbegrip van de mededeling van die gegevens aan het Garantiefonds.

d. Proportionaliteit/ Minimale gegevensverwerking

15. Artikel 5.1.c), AVG bepaalt dat persoonsgegevens toereikend, terzake dienend en beperkt moeten zijn tot wat noodzakelijk is voor de beoogde doeleinden (beginsel van 'minimale gegevensverwerking').
16. In dat verband bepaalt artikel 54, §2, van het ontwerp: *"Het betreft de aan het Garantiefonds meegedeelde persoonsgegevens die betrekking hebben op de identificatie van de rechthebbende van de terugbetaling van het Garantiefonds, namelijk:*
- 1° zijn klantnummer;*
 - 2° zijn identificatienummer van het Rijksregister of BIS-nummer;*
 - 3° zijn naam;*
 - 4° zijn voornaam;*
 - 5° zijn geslacht;*
 - 6° zijn geboortedatum;*
 - 7° zijn geboorteplaats;*
 - 8° zijn woonplaats."*
17. De Memorie van toelichting verduidelijkt in dat verband dat zowel onder 'geboorteplaats', als 'woonplaats' een volledig adres wordt verstaan (meer bepaald, de straatnaam, het huisnummer, de postcode, de plaats en het land). De Autoriteit is van oordeel dat de geboorteplaats van de rechthebbende, en vooral in een dergelijke ruime opvatting, bezwaarlijk noodzakelijk is voor de correcte identificatie van de betrokkenen, en bijgevolg, voor de verwezenlijking van de door het Garantiefonds nagestreefde doeleinden. Behoudens bijkomende toelichting (en verantwoording) in dat verband dient dit informatiegegeven geschrapt te worden.
18. Voorts wordt erop gewezen dat de door het Garantiefonds verrichte verwerkingen niet alleen betrekking hebben op de bovengenoemde persoonsgegevens, maar ook op andere (financiële) informatie, zoals de terug te betalen bedragen en de mogelijke oorzaken van blokkering van individuele interventies. In dat verband brengt de Autoriteit de draagwijdte van het begrip 'persoonsgegevens' in de zin van artikel 4.1) AVG in herinnering¹², en herhaalt dat de identificatie van een persoon niet enkel slaat op de mogelijkheid om zijn naam en/ of adres te achterhalen, maar eveneens op de mogelijkheid om hem te identificeren via een proces van individualisering,

¹² Artikel 4.1) AVG bepaalt: *"„persoonsgegevens“: alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon („de betrokkene“); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identifier zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identifier of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon;"*

correlatie of gevolgtrekking. Het is dus geenszins uitgesloten – en, sterker nog, eerder waarschijnlijk – dat de door de aanvrager aangehaalde ‘bijkomende’ informatie eveneens gekwalificeerd moet worden als persoonsgegevens in de zin van de AVG¹³. Gelet op het bovenstaande verzoekt de Autoriteit om in het voormelde artikel eveneens deze bijkomende (categorieën van) (persoons)gegevens te preciseren.

19. Inzake de verwerking van het rijksregisternummer bepaalt artikel 55 van het ontwerp: *"Met als enig doel de verplichtingen opgelegd door deze wet, hebben de leden van het Garantiefonds krachtens deze wet de toelating om het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen over te maken aan het Garantiefonds. Het Garantiefonds mag dit identificatienummer gebruiken om de rechthebbenden te identificeren en terug te betalen."* De Autoriteit onderschrijft het belang van een correcte identificatie van de betrokkenen en het daarbij verwerken van gegevens die voldoen aan de vereisten van kwaliteit en juistheid. Het voormelde artikel kan worden geacht te voldoen aan de vereiste in de zin van artikel 8 van de wet van 8 augustus 1983 *tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen*, overeenkomstig dewelke het gebruik van het Rijksregisternummer (of BIS-nummer) niet is toegelaten zonder voorafgaandelijke machtiging, hetzij door de minister van Binnenlandse zaken, hetzij door of krachtens een wet. Desalniettemin brengt de Autoriteit in herinnering dat dergelijke unieke identificatienummers een bijzondere bescherming genieten op grond van artikel 87 AVG. In dat verband werden door de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de rechtsvoorganger van de Autoriteit, de volgende in acht te nemen waarborgen vastgesteld¹⁴:
- het gebruik van een algemeen identificatienummer moet worden beperkt tot de gevallen waarin dit strikt noodzakelijk is aangezien dit gebruik risico's impliceert inzake koppeling van bestanden;
 - de doeleinden moeten duidelijk en expliciet worden gepreciseerd zodat men de beoogde soorten verwerkingen kan vermoeden/voorzien;
 - de bewaartermijn en de eventuele mededelingen aan derden moeten eveneens worden omkaderd;
 - technische en organisatorische maatregelen moeten het beveiligd gebruik passend omkaderen en
 - de niet-naleving van de bepalingen die het gebruik omkaderen moeten worden gesanctioneerd aan de hand van effectieve, proportionele en ontradende sancties.

¹³ Bovendien betreffen ‘financiële gegevens’ hoogstpersoonlijke gegevens waarvan de verwerking belangrijke risico's voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen kan vertegenwoordigen, en derhalve omkaderd moeten worden door passende (op het risico afgestemde) technische en organisatorische maatregelen.

¹⁴ Zie advies nr. 19/2018.

20. De overige te verwerken (categorieën van) persoonsgegevens geven geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen.

e. Bewaartermijn

21. Krachtens artikel 5.1.e) AVG mogen persoonsgegevens niet langer worden bewaard, in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, dan noodzakelijk voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt.
22. In dat verband bepaalt artikel 54, §5, van het ontwerp: *“Deze persoonsgegevens worden bewaard gedurende 10 jaar vanaf de afsluiting van de procedure die is ingeleid ingevolge de onbeschikbaarheid van deposito’s.”* De Memorie van toelichting voegt daaraan toe dat: *“Onder laatstgenoemde uitdrukking moet worden verstaan de procedures die voortvloeien uit de in de punten a) en b) van het ontwerp artikel 5, 6°, bedoelde beslissingen, zoals met name de afwikkelings- of insolventieprocedures. De afsluiting van de procedure betekent immers ook het einde van de tussenkomsten van het Garantiefonds. De termijn van 10 jaar is gebaseerd op de aanbevelingen van de NBB inzake de bewaring van persoonsgegevens en documenten in het kader van de voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, beschikbaar op de link: <https://www.nbb.be/nl/financieel-toezicht/voorkoming-van-het-witwassen-van-geld-en-de-financiering-van-terrorisme/bewari-0>.”*
23. Hoewel de Autoriteit erkent dat financiële instellingen op grond van de antiwitwaswetgeving informatie over hun cliënten, lasthebbers en uiteindelijke begunstigen moeten bewaren gedurende tien jaar vanaf het einde van de zakelijke relatie met de cliënt of vanaf de uitvoering van de occasionele verrichting, kan deze bewaartermijn niet *mutatis mutandis* worden toegepast op de persoonsgegevens die het Garantiefonds in het kader van zijn wettelijke opdrachten bijhoudt. Behoudens bijkomende richtlijnen in dat verband, kan de voorgestelde bewaartermijn immers aanleiding geven tot een ongelimiteerde bewaring van de geïndiceerde gegevens wanneer voor rekening van een bepaalde financiële instelling nooit een ‘procedure ingevolge de onbeschikbaarheid van deposito’s’ wordt ingeleid. Daarenboven, rekening houdend met het feit dat de voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme geenszins een kerndoelstelling is van het Garantiefonds, en gelet op de verstrekende bevoegdheden voor de autoriteiten en de verplichtingen voor de financiële instellingen die thans reeds bestaan in dat verband, lijkt de geïndiceerde bewaartermijn weinig noodzakelijk, noch proportioneel. Het is om die redenen dat de Autoriteit in eerste instantie verzoekt om de bewaartermijn van de gegevens na afsluiting van een procedure ingeleid ingevolge de onbeschikbaarheid van deposito’s passend in te korten, en om daarnaast uitdrukkelijk te voorzien in een uitdrukkelijke verplichting voor het Garantiefonds om de gegevens te wissen zodra kennis wordt gegeven van de verwijdering van

gegevens uit de systemen van de financiële instellingen in toepassing van de antiwitwaswetgeving¹⁵.

f. Gegevensmededeling

24. Artikel 56 van het ontwerp bepaalt dat de Ambtenaren belast met het beheer van het Garantiefonds, en eenieder die betrokken is bij het beheer van of het toezicht op het beheer van dit Garantiefonds, de vertrouwelijke gegevens waarover zij beschikken uit hoofde van hun functie in het kader van de werking van het fonds aan geen enkele persoon of autoriteit mogen meedelen.

Op deze regel worden twee uitzonderingen geformuleerd:

1° de voormelde gegevens kunnen worden bezorgd aan de nationale autoriteiten en aan de autoriteiten en instellingen van de Europese Unie, waaronder de Europese Centrale bank, en autoriteiten van andere Staten belast met het prudentiële toezicht op de leden bedoeld in deze wet (de leden van het Garantiefonds), aan het Beschermingsfonds voor deposito's en financiële instrumenten en aan de instellingen die beschermingsregelingen voor deposito's of levensverzekeringen van andere Staten beheren, in het kader van de noodzakelijke samenwerking met deze instellingen.

2° de gegevens kunnen eveneens ter beschikking worden gesteld aan de ambtenaren van de FOD Financiën, voor zover deze ambtenaren regelmatig belast zijn met de vestiging of de invordering van de belastingen, op voorwaarde dat de inlichtingen toereikend, ter zake dienend en niet overmatig zijn en zij bijdragen tot de vervulling van de opdracht van die ambtenaren tot de vestiging of de invordering van de belastingen. Deze uitzondering geldt uitsluitend wanneer het Garantiefonds tussenkomt in het kader van de beschermingsregeling van levensverzekeringen en de verplichtingen moet naleven die rusten op de schuldenaars van in te houden belastingen.

25. Daaraan wordt toegevoegd dat overtredingen van dit artikel worden bestraft met de straffen bedoeld in artikel 458 van het Strafwetboek. Ook de voorschriften van Boek I van het Strafwetboek, hoofdstuk VII en artikel 85 niet uitgezonderd, zijn van toepassing op elke overtreding van dit artikel.

26. Terzake verduidelijkt de Memorie van toelichting dat "[d]it artikel (...) artikel 9/1 van het koninklijk besluit van 14 november 2008 [overneemt], met dit verschil dat het derde lid in overeenstemming is gebracht met de artikelen 8, § 2, en 33, § 2, van het ontwerp, zodat het toepassingsgebied van dit derde lid voortaan beperkt is tot de beschermingsregeling voor levensverzekeringen. Dit artikel zet artikel 4, §9 en §10, derde lid van Richtlijn 2014/49/EU om."

¹⁵ Zulks impliceert uiteraard ook een verplichting in hoofde van de financiële instelling om kennis te geven aan het Garantiefonds van het feit dat persoonsgegevens worden gewist ingevolge de afloop van wettelijke bewaartermijnen.

27. Hoewel de samenwerkingsverplichting tussen het Garantiefonds en de andere autoriteiten en instellingen voortvloeit uit verscheidene bepalingen van richtlijn 2014/49, verdient het niettemin aanbeveling om minstens in de Memorie van toelichting bijkomend toelichting te geven over de concrete doeleinden van de samenwerking en, al zij het in mindere mate, over de modaliteiten ervan. Deze elementen dragen zonder meer bij aan de vereiste nauwkeurigheid en voorzienbaarheid in hoofde van de betrokkenen, en zijn bovendien noodzakelijk om de proportionaliteit van de gegevensverwerking (en – overdracht) te kunnen toetsen.
28. Verder, met betrekking tot de gegevensoverdracht aan de ambtenaren van de FOD Financiën belast met de vestiging of de invordering van de belastingen, benadrukt de Autoriteit dat het Garantiefonds erop moet toezien dat de gevraagde inlichtingen (en de overgemaakte gegevens) effectief toereikend, ter zake dienend en niet overmatig zijn in het licht van de aan die ambtenaren toegekende opdrachten.
29. Tot slot brengt de Autoriteit volledigheidshalve in herinnering dat gegevensstromen afkomstig van de federale publieke sector moeten worden geregeld door een protocol dat gesloten wordt tussen de initiële verwerkingsverantwoordelijke en de ontvangende verwerkingsverantwoordelijken. Indien de verzendende en ontvangende verwerkingsverantwoordelijken van de gegevens evenwel niet tot een akkoord komen, moet de gegevensstroom het voorwerp uitmaken van een voorafgaande beraadslaging van de Kamer federale overheid van het Informatieveiligheidscomité (behalve punctuele mededeling van gegevens of behalve reglementaire normen die de modaliteiten van de mededeling preciseren, zoals de doeleinden, de categorieën van de gegevens en de bestemmingen)¹⁶. Betreffende de concrete draagwijdte van de protocolplicht en de modaliteiten van de overdracht verwijst de Autoriteit naar haar aanbeveling nr. 02/2020.¹⁷

**OM DEZE REDENEN,
de Autoriteit,**

is van oordeel dat de volgende wijzigingen aan het ontwerp zich opdringen:

- schrappen van het informatiegegeven 'geboorteplaats' uit artikel 54, §2, van het ontwerp, dan wel op afdoende wijze de noodzakelijkheid van dit informatiegegeven verantwoorden (punt 17);

¹⁶ Zie artikel 35/1 van de wet van 15 augustus 2012 houdende de oprichting en organisatie van een federale dienstenintegrator.

¹⁷ Aanbeveling nr. 02/2020 met betrekking tot de draagwijdte van de verplichting om een protocol te sluiten om de mededelingen van persoonsgegevens door de federale publieke sector te formaliseren. Te raadplegen via: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/aanbeveling-nr.-02-2020.pdf>.

- de bijkomende informatiegegevens, waaronder financiële gegevens, waarnaar wordt verwezen in de Memorie van toelichting, uitdrukkelijk opnemen in artikel 54, §2, van het ontwerp (punt 18);
- inkorten van de voorziene bewaartermijn, evenals specificeren dat het Garantiefonds de gegevens moet verwijderen van zodra dezelfde gegevens worden gewist door de financiële instellingen ingevolge de bepalingen van de antiwitwaswetgeving (punt 23);
- bijkomend toelichting geven over de doeleinden en modaliteiten van de samenwerking tussen het Garantiefonds en de andere autoriteiten en instellingen (punt 27).

Voor het Kenniscentrum,
(get.) Cédrine Morlière, Directeur